

Så henviser hr. Brian Mikkelsen til den sociale pagt. Der vil jeg godt sige, at sidste gang, loven om foreningsfrihed her i Danmark blev ændret, var i 1990. Det var under den borgerlige regering. Det var med en konservativ arbejdsminister. Dengang undlod man faktisk, at man skulle forbyde brugen af eksklusivaftaler, og man anlagde den samme fortolkning af Danmarks internationale forpligtelser, som man gør i dag.

Summa summarum: Der er ikke noget at komme efter i forhold til vores internationale forpligtelser, heller ikke når det drejer sig om EU-lovgivning, for hvordan er EU-lovgivningen, der taler om det her spørgsmål? Der er det også et nationalt anliggende, og det ved jeg at arbejdsmarkedets parter er utrolig meget optaget af, en optagethed, der senest er kommet til udtryk, da de var med til at bane vejen for en beretning, som fortæller, at nu siger vi i Danmark til Kommissionen, at vi gerne vil have lov til at implementere arbejdstidsdirektivet på aftalebasis.

Så jeg synes godt, jeg vil sige til Venstre og De Konservative, som også har deres baglande: Vær nu forsigtige, for det er det, I sætter på højkant, fordi I kan nævne et par eksempler, som er mere eller mindre fortegnede; det er faktisk den danske aftalemodel, I sætter på højkant.

Og det er der ikke meget stemning for i det danske samfund, for det er den danske aftalemodel, der overordnet set sikrer et roligt, stabilt og harmonisk arbejdsmarked.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Grundlæggende frihed er ikke i overensstemmelse med internationale regler, det har vi nu fået fastlagt af arbejdsministeren, og jeg gjorde det også i mit indlæg.

Men det, jeg ikke kan lade være med at sige til hr. Brian Mikkelsen, som jo nok repræsenterer de erhvervsgrupper, der har haft en meget, meget stor interesse i, at der har været et stabilt arbejdsmarked, og at der har været et meget, meget lavt antal konflikter i det her land, er, at det er man ved at prøve på at argumentere over på en sådan måde, at man faktisk kan få det til at accelerere således, at når man taler om, at man synes, den danske model er god, og at man understøtter den, så er man i virkeligheden på vej til at undergrave den danske model.

Jeg ved, at hr. Poul Erik Dyrlund har rejst det spørgsmål – jeg kunne nævne tandlæger, jeg kunne nævne læger, jeg kunne nævne grønt-

handlere – og jeg vil godt spørge om, hvilke regler og hvilke bestemmelser der gælder her af hensyn til det kollektive.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Vi har jo fået placeret Venstre i hele spillet omkring det her med andelsforeningerne. Men vi skal også have placeret De Konservative. Nu var det jo sådan, at hr. Brian Mikkelsen sagde, at det skal være forbudt at tvinge en person ind i en hvilken som helst forening. Og det går jeg ud fra med den formulering også gælder for De Konservative i en andelsforening.

Det kan ikke være anderledes, når man udtrykker sig sådan. Og det, vi så skal have et svar på fra hr. Brian Mikkelsen, er jo, om det er rigtigt, hvis nu en person melder sig ud af den dér andelsforening, som har et svineslagteri, at vedkommende så fortsat kan få lov til at levere svin til det slagteri, og om vedkommende skal have lov til det efter hr. Brian Mikkelsens opfattelse.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg skal bare understrege for en ordens skyld over for arbejdsministeren, at det her forslag ikke sigter mod at gennemtvinge et brud med den århundredlange tradition, vi har i Danmark om, at arbejdsgivere og arbejdstagere på det danske arbejdsmarked organiserer sig. Det har været, og det er fortsat en god tradition, men det, det handler om, er at sikre den enkelte friheden til selv at bestemme, om man ønsker at organisere sig, eller hvor man i givet fald ønsker at organisere sig.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg synes, at man i en sådan debat her skal passe på med ikke at tillægge hinanden alle mulige underlige motiver om, hvorfor man gør dit, og hvorfor man gør dat. Sagen her er i al sin enkelthed, at det lader til, at regeringen støtter eksklusivaftaler, som betyder, at man ikke selv kan vælge som lønmodtager, om man vil være medlem af en forening eller ej. Så banalt er det jo.

Så bliver der fra de tre foregående socialdemokratiske talere spurgt til mit bagland. Dermed hentydes der jo så til Dansk Arbejdsgiverforening, som skulle have nogle sammenfaldende interesser med os. Selvfølgelig har de det. Vi har nogle fælles mål, men jeg vil på ingen som